

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiae, 1675

§. IV. De Desponsatione seu Matrimonio Deiparæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](#)

Expositus
quid denotet
illud Matt. 1.
Antequam
conveni-
tent.

tur Fratres Christi, scilicet Jacobus Minor,

Joseph, Simon & Judas.

Ad hæc tamen facile Respondeatur. Ad primum quidem, ly Antequam non significare quod postea Joseph & Maria convenirent carnaliter, sed Scriptura ostendit quid factum non sit usque ad conceptionem, & tamen prouin erat cogitare, quod factum fuisset, indicare volens novitatem mysterii contra cursum naturæ solitum, & intactum relinquere quod postea factum sit. Sic recte dicitur Virga Aaron floruisse antequam fuisset plantata; cum tamen neque postea plantata fuerit. Item dicitur navi periisse antequam veniret ad portum; cum tamen eò postea non perveniret.

Ad II. Resp. adverbia donec & similia solum exprimere id quod dubium esse potuisset, relinquendo id quod certum est, velut à fortiori cogitandum. Dicit itaque Evangelista Joseph non cognovisse Mariam ante partum, de quo maximè dubitari potuisset, insinuans multò minus postea virum justum attigisse templum Dei, Spiritus sancti fedem, Domini sui Matrem. Quem proinde similiter semper mansisse Virginem, est constans Doctrina Theologorum cum Hieronymo, Beda, Bernardo & aliis. Similis autem est locutio frequens in Scriptura, ut Dan. 6. non pervenerunt usque ad pavimentum, donec acciperent eos leones. Ubi non significatur, quod postea pervenient. Sic neque significatur, quod corvus post siccata terram sedierit ad arcam, de quo Gen. 8. dicitur: Non est reversus donec siccarentur aquæ. Nec Psalm. 109. dum dicitur: Sede à dexteris meis donec ponam &c. significatur, quod postea à dexteris non sedebit.

Ad III. Dico primogenitum idem esse, quod primò natum, seu ante quem nullus aliis, et si simul sit unigenitus. Unde primogenita ex lege debebant Domino offerri, non expectando, an secundò genitum sequerentur. Maluit autem Evangelista dicere primogenitum, ut ex hoc ipso Deo consecratus intelligeretur, ad exemplum veteris legis.

Ad IV. Dico fratres Domini more Scriptura dici etiam consanguineos, seu propinquos: sicut in Scriptura Abraham & Lot dicuntur fratres, & Sara soror Abraham. Sanè Jacobus & Joseph (qui Matth. 13. dicuntur fratres Christi) erant filii Mariæ Cleophae, ut patet Matth. 27. Vers. 56. collato cum Ioan. 19. Vers. 25. adeoque non potuerunt esse fratres uterini Christi sive filii B. Virginis.

Fratres
Christi mo-
re scripturæ
appellantur
consanguinei
neis pro-
pinqui.

Expositus
quid denotet
illud Matt. 1.
Antequam
conveni-
tent.

§. IV.

De Desponsatione seu Matrimonio
Deiparae.

FUIT nihilominus B. Virgo juxta Scripturam Luca 1. desponsata viro ante incarnationem Verbi; non solum per sponsalia de futuro, sed etiam per verba de praesenti seu per verum contractum matrimoniale seu per matrimonium ratum; prout haber communis doctrina Theologorum verum matrem D. Thoma & D. Bonaventura post Patres passim, ut resert Tannerus d. 2. q. 1. num. 127.

Quod ipsum fatis conficitur ex Scriptura

Matth. 1. cum esset desparsata (scilicet per verba de praesenti) Mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent; prout (quod insinuatur)

quantum est ex parte statutus, convenire potuissent. Et infra: Joseph autem vir ejus (en

virum) cum esset iustus, & nollet eam traducere,

per ora hominum, vel accusare publicè puniendam velut adulteram, voluit occultè dimi-

sere eam. Porro quam non accepit, nemo dimis-

tit. Et ideo qui volebat dimittere, facebatur ac-

ceptam, inquit Ambros. l. 2. in Luam in princip.

Et infra eodem cap. dixit Angelus: Noli ti-

mere accipere, scilicet constanter, seu animo

dimissam retinere, Mariam conjugem tuam.

Ubì iterum B. Virgo appellatur simpliciter

conjux. Et rursus infra de Joseph dicitur:

accipit conjugem suam. Quod non dicitur de Jesus falso

de sponsa de futuro. Denique non nisi prop-

ter matrimonium initum contingit, quod filius à Jo-

seph genitus, Jesu putabatur filius Joseph Luca 3. Ob idemque

Joseph appellatur Pater Christi Luca 2. Un-

de Aug. l. 1. de Nupt. c. 11. ait: Propter fidele con-

jugum parentes Christi vocari ambo mortuorum, &

non solum illa Mater, verum etiam ille Pater ejus, qui dimis-

sunt conjux Matris ejus. Adeoque pater non quām vitri-

carne, sed conjugij copulatione inquit idem

l. 2. de consenu. Evangelist. c. 1. Multò tamen uxoris.

coniunctius, quām vitricus vocetur pater fi-

liorum suæ uxoris, quia nempe in illo ipso

conjugio circa ejusdem injuriam Christus

virtute Spiritus sancti de Virgine natus est;

adèoque era proles Joseph tamquam nata

ex propria uxore veluti carne sua, & proprio

fundo. Etsi insuper vulgi opinione putare-

tur filius à Joseph genitus.

Et quidem verosimilius est, quod post

Chrysostomum docet Tielemannus, Iansenius, Sua-

rez, Vasquez, Sylvius & alii passim, jam ante in-

conceptio-

carnationem Deiparam, fuisse solemniter

traductam in domum sponsi, eiisque cohabita-

tasse, ut indicat illud Matth. 1. Voluit occuliè di-

mittere eam; utique jam ad se & ad domum

assumptam. Idem quoque conficit ratio-

quia alias non fuisse sat prospectum famæ

B. Virginis: si quidem conceptio prolis in

domo mariti supponitur maritalis, at extra

domum viri haberi solet suspecta.

Con-

Congruentia initi matrimonii

Congruentia porro initi matrimonii est multiplex. Inter ceteras sunt haec. Tum ut consuleretur fama B. Virginis, ipsiusque Christi, ne scilicet putaretur genitus ex fornicatione vel adulterio. Tum ut B. Virgo haberet Josephum custodem & testem suam puritatis, solatium, item in necessitatibus corporalibus decens subsidium, ac filii nutritum. Tum ut praesignaretur in Virgine, sponsa & Christi matre, Ecclesia, quae est simul virgo, sponsa Christi ac mater secunda.

Autoritates in speciem opposita solium exclusum matrimonium consummatum.

Dum autem nonnulli Patres indicant Iosephum suisse poenam maritum, Mariam futuram conjugem &c. significant solum intercessum matrimonium ratum sine copula conjugali.

28. Votum virginitatis ab ineunte aetate emissum non obstat sponsalibus de presenti potius quam de futuro.

Nec obstat, quod B. Virgo emiserit votum castitatis, idque, juxta S. Augustinum, D. Bonaventuram, Scosum & alios communiter contra paucos, etiam ante desponsationem. Immo credibiliter ab ineunte aetate, cum Virgo virginum nullis cedere debeat virginibus, quarum variae poenae infantes virginitatem Domino consecrarent. Hoc equidem (dico) non obstat: nam si ei non contraveniret per sponsalia de futuro (quod saltem negari non possunt intercessum) consequenter nec contravenit per sponsalia de presenti. Ratio autem utriusque est, sive quod Joseph edocitus de voto addixerit se virginitati servanda non obstitur, vel quod etiam per pactum praevi fuerit exclusa obligatio copulae similiumque actuum conjugalium; sive quod saltem non habuerit B. Virgo propositum copulam admittendi, utpote edocita per divinam inspirationem sponsum virginitati sua non nocitum.

Modus cordandi illud cum virisque.

Votum porro Deiparae sicut absolutum, etiam ante desponsationem; veluti perfectius ipsam Deo consecrans, & perfectius ceteris praebens exemplum. Aliunde. Etiam nil obstat.

Fuit votum absolutum sicut ante desponsationem,

Neque erat virginitas in veteri Lege illicita aut probrofa, ut tradunt Patres, Hieronymus lib. 1. contra Iovinianum c. 13. Damascenus & alii. Quare eam coluerunt Elias, Eliseus, Jeremiah, Daniel cum sociis. Quamquam iuxta Bedam, Bernardum & alios Patres ac Doctores Deipara omnium prima virginitatem vovisse putetur; sic ut in hoc quoque verificetur, quod canit Ecclesia. *Sola sine exemplo placuisse Domino nostro Iesu Christo.* Nimirum congruebat tantam perfectionem primò obtinere Regiae Virginis. Saltem de alio nomine ipsam antecedente simile quid legitur. Quod autem Deuteronom. 7. dicitur: *Non erit agnus sterilis*, etiam respicit pecora: adeoque continet non praceptum, sed secunditatis (quae sanè præcipi directe nequit) promissionem. Præterea sterilitas est poena, Virginitas vero virtus.

Virginitas in lege veteri non fuit illicita neque probrofa.

Q U E S T I O N E II.

De Conceptione, Nativitate & Infantia Christi.

E XPLICATA desponsatione Matris Virginis, ordo suadet, ut de purissima proli conceptione post aliquantam cohabitacionem subsecutâ ceterisque consequentibus aliiquid dicamus.

s. I.

De Conceptione Christi.

C ONCEP TIO Christi non est facta statim atque Angelus dixit: *Dominus tecum;* quod proinde non recte quidam sic accipiunt, q. d. Dominus tecum per incarnationem; nisi (quod credibile est) loquantur de ea mox futura. Quamvis & hoc minus nup placeat, eò quod potius videatur angelus significare, quod in presenti erat Dominus cum ea, per singularem scilicet favorem, unde ortum habeat illa, quam praemiserat in salutatione, plenitudo gratiae. Alioquin constat adhuc postea dixisse Angelum in futuro: *Ecce concipies &c.* Et Virginem interrogasse: *Quomodo sis;* Angelum dein respondisse, *Spiritus superveniet in te &c.* Lucas quoque c. 2. testatur, quod nomen Iesu vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur, utique tempore hujus legationis, qua annuntiabat Incarnationem: patet autem Angelum adhuc postquam dixisset *Dominus tecum,* dixisse vocabis nomen eius *Iesum;* adeoque illud simili ter praecessisse incarnationem.

Froinde conceptio Christi non contigit, Sed nisi simul atque B. Virgo consensum praestit, dicendo: *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* Qui quidem consensus in hoc felici feedere ex parte Virginis de congreuo exigeatur. Ideoque nec mora (inquit, minister Ang. serm. 18. de Sanctis) revertitur nuntius, & virginalem thalamum ingreditur Christus.

In hac porro castissima conceptione sine viri omnisque libidinis interventu, Spiritus sanctus ex purissimi sanguinibus B. Virginis in instanti formavit & organizavit in utero virginico carnem Christi, B. Virginis instar ceterarum matrum concurrente. Nam in primis ut Christus homo non solum existimat, sed vere esset *factus ex semine David secundum carnem*, ut habet Apostolus ad Corinths 15. non sat erat quod Joseph ita esset ex carnem David, sed insuper debebat caro ipsius Christi formari ex carne descendente ex David, quem scilicet ex carne B. Virginis. Ideoque Christus est etiama filius Abrahæ ipsiusque Adæ, scilicet secundum originem & corpulentam substantiam, non tamen secundum seminalem rationem; sicut caro ceterorum hominum.